

.. . סקירות ורשימות .. .

בתיאטרון

העשוי מחומר שטבע בשלושת מסיפוריו, הוא הנוסח שיש לצפות ממספר הרואה את חיי אחיו בני עמו בעינים לגלגניות. אף במחזה החדש הוא ממשיך ב"מסורת" שלו, מסורת של בקורת חריפה ועתים של הבלטת המכוער, הרע והשפל של האדם היהודי. בסיפור "מגן האמונה" הוא מציג דמות סמל יהודי צעיר בצבא האמריקני, שנטרד על ידי קרוביו ומכיריו המנצלים את טוב לבו. "אפשטיין" הוא הסיפור השני. הגיבור שופך את שיתו על חיי המשפחה שלו, יחסו לדור הצעיר וסיכסוכי בית ואהבה זרה. ה"ריאליזם" שבו אינו מקרבהו ביותר ללבנו וליו יעקבי המלא את תפקידו בכשרון אינו מחבבו עלינו. הסיפור האחרון הוא "אלי הקנאי". עורך דין צעיר ש"בעלי־בתיים" יהירים שכרו אותו כדי להיפטר מ"ישיבה" שנפתחה ב" שכונתם. עורך־הדין עומד למלא את שליחותו אך אחרי מגע קרוב עם "ראש הישיבה" חל שינוי ברוחו והוא נעשה ל"עמוד התווך" של עזת־התודים...

ליו יעקבי משחק גם תפקיד "ראש הישיבה" ומיכאל טוטאן מצטיין כ"אלי הקנאי". כן גם ממלא תפקידו באמונה דוד אקרויד כסמל הצעיר. א. ב.

מחזמר מישראל

"לחיות עוד קיץ, לעבור עוד חורף" — בתיאטרון על שם "הלן הייס" הוא מחזמר מהנה, המצטיין בחינו ובטעמו המלבב והמשעשע, המעורר והמלהיב כאחד. המחזמר נמצא תמיד בתנועה ויד מצח מופתה ניכרת בביצוע התמונות, הריקודים והמשחק בכללו.

המחזמר מבדה, אך גם מבליט את נסיונותיה של המדינה, ונסיונותיו של האדם בישראל, במצבים מכריעים, חוזיות צער ושמחה. פה ושם יש גם כמויות של סטירה ("סליחה שניצחנו"), של ליריות וסמנטיקות, של צער ודוויו ומידה נכונה של התלהבות ורגשי טון. ניתן לומר שזוהי אחת ההצגות הנאות ביותר שהאדם נהנה מהן, והיהודי לא־כל־שכן. כל אחד בלהקה מצטיין על פי דרכו בתפקידו. יש לציין במיוחד את רבקה "רו", מן הזמרות המתוננות ביותר, שנתפרסמה ב"גברתי הנאוה", את אריה לביא, יונה עטרי, אליהו גאליצקי ורות לרמן. מחבר המחזמר הוא חיים חפר, שנתפרסם במזמוריו מימי הפלמ"ח עד היום. הריקודים והבימוי נעשו על ידי יונתן כרמון.

מחזהו של פיליפ רומ
ה"נוסח" במחזהו החדש של פיליפ רומ,